

POD PATRONATEM

NADLEŚNICTWO MASKULIŃSKIE

NADLEŚNICTWO PISZ

70 lat Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku

Wiosna w pełni, kończy się więc okres odnowienia. W tym roku w Nadleśnictwie Pisz posadzono ponad milion sadzonek różnych gatunków - głównie sosny. Młody las powstał tym samym na powierzchni około 170 ha. W miejscu starego lasu pojawiło się nowe pokolenie drzew.

Nadleśnictwo Pisz. Drzewa dziuplaste, kępy ekologiczne i nasienniki

Będzie młody las...

Taka wymiana generacji jest procesem naturalnym. Leśnicy przyspieszają ją tylko i ukierunkowują tak, aby las przynosił nam, ludziom, jak najwięcej pożytku. Jak to wygląda krok po kroku? Najpierw wycina się zrąb. W Puszczy Piskiej stosuje się przeważnie zręby zupełne, gdyż głównym gatunkiem jest sosna, która do wzrostu potrzebuje otwartej przestrzeni. W języku leśników mówimy, że zrąb „przeleguje” dwa lata. Oznacza to, że do sadzenia młodych drzewek przystępuje się zazwyczaj nie wcześniej niż dwa lata od momentu wycięcia starego drzewostanu. Postępujemy tak, aby ustrzec młode sadzonki przed szeliniakiem sosnowcem, chrząszczem z rodziny ryjkowcowatych, który obgryza pędy młodych drzewek, głównie sosen. Na świeżo wyciętym zrębie gromadzą się

całe zastępy zwabionych zapachem żywicy szeliniaków. Po dwóch latach, gdy pniaki po ściętych drzewach przeschną zagrożenie jest już o wiele mniejsze. Wówczas przeprowadza się kruszenie, czyli mechanicznie rozdrabnianie pozostałych gałęzi i pniaków, co ułatwia następującą zaraz po tym orkę. Przygotowanie gleby, czyli najczęściej orka w bruzdy pługiem dwuodkładnicowym, ułatwia sadzenie oraz poprawia warunki wzrostu sadzonek szczególnie w pierwszych latach, gdy poważną konkurencją mogą stanowić dla nich chwasty.

Na zrębach leśnicy pozostawiają często pojedyncze drzewa. Po co? Są to drzewa dziuplaste, suche, pełniące różne funkcje ekologiczne, między innymi stanowią miejsce życia

różnych gatunków ptaków i owadów. Praktycznie na każdym zrębie do naturalnego rozkładu pozostawia się kępy ekologiczne, czyli fragmenty starego drzewostanu. Zdarza się, że zostawiamy więcej pojedynczych drzew, rozmieszczonych na zrębie równomiernie. Są to nasienniki. Z nich następuje obsiew powierzchni. Gdy odnowienie naturalne się uda, sadzenie nie jest już konieczne.

Leśnicy na około rok przed wycięciem zrębu sporządza szkic użytkowania rębego drzewostanu. Jest to dokument zawierający mapę, na której zaznacza się planowane do pozostawienia cenne przyrodniczo elementy drzewostanu, czyli wspomniane już kępy, nasienniki, płaty roślin chronionych, mrowiska. Szkic ten pozwala zaprojektować przebieg

W sadzeniu lasu w Leśnictwie Snopki udział wzięli pracownicy Nadleśnictwa Pisz i ich rodziny

Fot. Tomasz Czyżyk

prac z zakresu ścinki i zrywki drewna. Podobny szkic sporządza się na rok przed rozpoczęciem sadzenia lasu. Pozwala on leśniczemu rozplanować gdzie i co posadzić, wyliczyć ile sadzonek jakiego gatunku będzie potrzebnych, zaplanować lokalizację dołów na sadzonki. W lesie wszystko musi być skru-

pulatnie zaplanowane – dzięki temu unika się przypadkowości i błędów, które mogłyby być nieodwracalne.

W swojej codziennej pracy, jako leśnicy, często zajmujemy się nadzorem i organizacją prac w lesie. Sami także potrafimy sadzić. W piątek 11

kwietnia na terenie leśnictwa Snopki nieopodal brzegów Jeziora Przyłasek odbył się czyn społeczny. Wzięło w nim udział 30 pracowników Nadleśnictwa Pisz, wraz z rodzinami.

Maciej Domański - Nadleśnictwo Pisz